

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

26. října 2017*

„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie Klosterstoff – Absolutní důvody pro zamítnutí zápisu – Popisný charakter – Ochranná známka, která by mohla klamat veřejnost – Článek 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení (EU) 2017/1001] – Dřívější praxe EUIPO“

Ve věci T-844/16,

Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG, se sídlem v Alpirsbachu (Německo), zastoupená W. Göpfertem a S. Hofmannem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO), zastoupenému A. Schiffkem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 6. října 2016 (věc R 2064/2015-5), týkajícímu se přihlášky slovního označení Klosterstoff jako ochranné známky Evropské unie,

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení S. Gervasoni, předseda, K. Kowalik-Bańczyk a C. Mac Eochaidh (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Tribunálu dne 29. listopadu 2016,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Tribunálu dne 1. března 2017,

s ohledem na to, že hlavní účastníci řízení ve lhůtě tří týdnů od okamžiku, kdy bylo účastníkům řízení doručeno sdělení o ukončení písemné části řízení, nepodali žádost o konání jednání, a poté, co za těchto okolností na základě čl. 106 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu stanovil, že bude rozhodováno bez konání ústní části řízení,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 13. dubna 2015 podala žalobkyně, společnost Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG, u Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 2009, L 78, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů [nahrazeného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001 ze dne 14. června 2017 o ochranné známce Evropské unie (Úř. věst. 2017, L 154, s. 1)]. Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení Klosterstoff.
- 2 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do tříd 32 a 33 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:
 - třída 32: „Pivo a pivovarské výrobky; míchané nápoje na bázi piva, nealkoholické nápoje, zejména nealkoholické pivo; přípravky pro výrobu nápojů“;
 - třída 33: „Alkoholické nápoje s výjimkou piva; lihoviny a likéry, zvláště whisky, brandy, matolinové víno; předem namíchané alkoholické nápoje, s výjimkou nápojů na bázi piva; přípravky pro výrobu alkoholických nápojů“.
- 3 Rozhodnutím ze dne 4. září 2015 zamítl průzkumový referent přihlášku ochranné známky na základě čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení č. 207/2009 [později čl. 7 odst. 1 písm. b), c) a g) nařízení 2017/1001].
- 4 Dne 13. října 2015 podala žalobkyně u EUIPO proti rozhodnutí průzkumového referenta odvolání na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009 (později články 66 až 71 nařízení 2017/1001).
- 5 Rozhodnutím ze dne 6. října 2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“) pátý odvolací senát EUIPO odvolání zamítl. V tomto ohledu zaprvé odvolací senát v bodech 15 a 16 napadeného rozhodnutí uvedl, že vzhledem k tomu, že přihlášenou ochrannou známkou tvoří německá slova, je třeba zohlednit německy hovořící veřejnost nebo veřejnost ovládající základní slovník německého jazyka, která je běžně informovaná a přiměřeně pozorná a obezřetná. Zadruhé odvolací senát v bodech 17 až 26 napadeného rozhodnutí uvedl, že slovo „klosterstoff“, které je složeno ze slov „kloster“ a „stoff“, označuje výrobky obsahující alkohol pocházející z kláštera nebo vyrobený na takovém místě. Podle odvolacího senátu přihlášené slovní označení představuje prosté spojení dvou výrazů, jejichž sloučení je popisné, pokud jde o výrobky „pivo a pivovarské výrobky; míchané nápoje na bázi piva; přípravky pro výrobu nápojů“ náležející do třídy 32 a „alkoholické nápoje s výjimkou piva; lihoviny a likéry, zvláště whisky, brandy, matolinové víno; předem namíchané alkoholické nápoje, s výjimkou nápojů na bázi piva; přípravky pro výrobu alkoholických nápojů“ náležející do třídy 33. Odvolací senát tak v bodě 26 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že zápis ochranné známky musí být zamítnut na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 s ohledem na uvedené výrobky. Zatřetí měl odvolací senát v bodech 27 až 33 napadeného rozhodnutí za to, že přihlášená ochranná známka postrádá rovněž rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení s ohledem na tytéž výrobky vzhledem k tomu, že se omezuje na pouhé sdělení, že dotčené výrobky obsahují alkohol pocházející z kláštera nebo vyrobený na takovém místě. Spotřebitel při pohledu na označení tudíž není s to zjistit obchodní původ. Začtvrté měl odvolací senát v bodech 34 až 37 napadeného rozhodnutí za to, že přihlášená ochranná známka je klamavá ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. g) téhož nařízení, jelikož u spotřebitelů navozuje dojem, že nealkoholické nápoje obsahují alkohol, a z tohoto důvodu tedy nemůže být zapsána pro „nealkoholické nápoje, zejména nealkoholické pivo“ obsažené ve třídě 32. Zapáté měl

odvolací senát v bodech 38 a 39 napadeného rozhodnutí za to, že skutečnost, že dříve byly zapsány různé ochranné známky obsahující prvek „stoff“, není určující pro posouzení legality zápisu přihlášené ochranné známky.

Návrhová žádání účastníků řízení

- 6 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
 - zrušil napadené rozhodnutí;
 - uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.
- 7 EUIPO navrhuje, aby Tribunál:
 - žalobu zamítl;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 8 Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje v podstatě čtyři důvody. Zaprvé odvolací senát údajně nesprávně použil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, když měl za to, že přihlášená ochranná známka popisuje dotčené výrobky. Zadruhé odvolací senát údajně porušil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009, když měl za to, že přihlášená ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu tohoto ustanovení. Zatřetí odvolací senát údajně neprávem dospěl k závěru, že přihlášená ochranná známka je klamavá ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. g) nařízení č. 207/2009 pro některé dotčené výrobky. Začtvrté odvolací senát podle žalobkyně v podstatě nerespektoval svou dřívější rozhodovací praxi.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009

- 9 Žalobkyně v podstatě uvádí, že se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že přihlášená ochranná známka popisuje dotčené výrobky ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009.
- 10 EUIPO tento argument zpochybňuje.
- 11 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 se do rejstříku nezapíší „ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností“. Článek 7 odst. 2 téhož nařízení (později čl. 7 odst. 2 nařízení 2017/1001) stanoví, že se čl. 7 odst. 1 uvedeného nařízení použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Evropské unie.
- 12 Podle judikatury čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 brání tomu, aby označení nebo údaje, kterých se toto ustanovení týká, byly vyhrazeny jedinému podniku z důvodu jejich zápisu jako ochranné známky. Toto ustanovení tak sleduje cíl obecného zájmu, který vyžaduje, aby taková označení nebo údaje mohly být volně užívány všemi [rozsudek ze dne 27. února 2002, Ellos v. OHIM (ELLOS), T-219/00, EU:T:2002:44, bod 27, a rozsudek ze dne 2. května 2012, Universal Display v. OHIM (UniversalPHOLED), T-435/11, nezveřejněný, EU:T:2012:210, bod 14; v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 31].

- 13 Dále se má za to, že označení nebo údaje, které mohou sloužit v oblasti obchodu k označení vlastností výrobku nebo služby, pro které je zápis požadován, jsou na základě čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 nezpůsobilé vykonávat základní funkci ochranné známky, tedy identifikovat obchodní původ výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní (rozsudek ze dne 2. května 2012, UniversalPHOLED, T-435/11, nezveřejněný, EU:T:2012:210, bod 15; v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, EU:C:2003:579, bod 30).
- 14 Z toho vyplývá, že k tomu, aby se na označení uplatnil zákaz upravený v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, musí mít dostatečně přímou a konkrétní spojitost s dotčenými výrobky nebo službami, která dotyčné veřejnosti umožní vnímat ihned a bez dalšího přemýšlení popis dotčených výrobků nebo služeb nebo některé z jejich vlastností [viz rozsudek ze dne 16. října 2014, Larrañaga Otaño v. OHIM (GRAPHENE), T-458/13, EU:T:2014:891, bod 16 a citovaná judikatura].
- 15 Konečně je třeba připomenout, že posouzení popisného charakteru označení může být provedeno pouze jednak ve vztahu k jeho chápání dotčenou veřejností, a jednak ve vztahu k dotčeným výrobkům nebo službám [viz rozsudek ze dne 7. června 2005, Münchener Rückversicherungs-Gesellschaft v. OHIM (MunichFinancial Services), T-316/03, EU:T:2005:201, bod 26 a citovaná judikatura].
- 16 S ohledem na tyto úvahy je třeba přezkoumat, zda – jak tvrdí žalobkyně – odvolací senát porušil čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, když dospěl k závěru, že přihlášená ochranná známka má popisný charakter.
- 17 Zaprvé je třeba připomenout, že odvolací senát měl v bodech 15 a 16 napadeného rozhodnutí za to, že veřejnost, která vnímá popisný charakter přihlášené ochranné známky, tvoří široká německy hovořící veřejnost nebo široká veřejnost ovládající základní slovník německého jazyka. Pokud jde o stupeň pozornosti dotčené veřejnosti, odvolací senát měl za to, že tato veřejnost je běžně informovaná a přiměřeně pozorná a obezřetná. Tato posouzení nejsou stížena pochybením a žalobkyně je nezpochybňuje.
- 18 Zadruhé měl odvolací senát v bodech 17 až 26 napadeného rozhodnutí za to, že výrazy „kloster“ a „stoff“, jsou-li posuzovány společně a vedle sebe, jsou popisné v tom smyslu, že je relevantní veřejnost pochopí jako odkaz na výrobky obsahující alkohol pocházející z kláštera nebo vyrobený na takovém místě. Dále pak odvolací senát s odkazem na slovník *Duden* uvedl, že slovo „stoff“ označuje alkohol, a měl za to, že je irelevantní skutečnost, že jde o hovorový výraz. Odvolací senát měl rovněž za to, že mnohovýznamovost slova „stoff“ postrádá relevanci, jelikož se alespoň v jednom z potenciálních významů tohoto výrazu vztahuje na dotčené výrobky. Dále odvolací senát uvedl, že relevantní veřejnost je zvyklá spatřovat prezentace či názvy klášterů, které jsou spojeny s alkoholickými nápoji. Uvedl tak, že slova „klosterbrauerei“ (klášterní pivovar) a „klosterbier“ (klášterní pivo) znalci piva znají, neboť kláštery nebo opatství vaří celou řadu piv. Zmínil rovněž tři opatství a kláštery, a sice francouzský, německý a rakouský, které vyrábějí lihoviny. Podle něj je ostatně výroba piv a lihovin v kláštrech doložena od středověku. Odvolací senát z těchto skutečností vyvodil jasnou spojitost mezi přihlášeným označením a dotčenými výrobky. Konečně pak měl za to, že je irelevantní argument žalobkyně, podle něhož název „klosterstoff“ není obvyklý, neboť používání tohoto slovního označení k označení dotčených výrobků nelze do budoucna vyloučit.
- 19 Žalobkyně v podstatě uvádí, že odvolací senát neprávem konstatoval popisný charakter přihlášené ochranné známky, když vycházel z analýzy slov „kloster“ a „stoff“, posuzovaných odděleně, aniž dostatečně zohlednil celkový dojem vyplývající z tohoto slovního označení. Toto slovní označení zohledněné jako celek údajně umožní relevantní veřejnosti pochopit přihlášenou ochrannou známku jako fantazijní a neobvyklé označení, omezující se na označení původu dotčených výrobků. Přihlášená ochranná známka je tak podle ní vnímána jako označující výrobek – který není blíže upřesněn jinak než slovem „stoff“, ale evokuje něco podstatného, originálního a osobitého – pocházející nebo

související s klášterem. Kromě toho žalobkyně uvádí, že užívání slova „stoff“ k označení alkoholických nápojů, a zejména piva, není v německy hovořících zemích obvyklé. Několik slovníků, internetových stránek a výsledků z vyhledávačů, které uplatnila, ostatně tento význam slova „stoff“ nezná. I slovník *Duden*, na který odkázal odvolací senát, dokládá užívání výrazu „stoff“ pouze v hovorovém smyslu a pouze pro silný alkohol. Žalobkyně má rovněž za to, že průměrní spotřebitelé neznají tradici výroby piva a lihovin v kláštorech, uváděnou odvolacím senátem. Z těchto skutečností vyplývá, že relevantní veřejnost si bez dalšího přemýšlení nevytvoří žádnou přímou spojitost mezi výrazem „klosterstoff“ a dotčenými výrobky. Vzhledem k tomu, že přihlášená ochranná známka není popisná, požadavek disponibility tohoto slovního označení uplatněný odvolací senátem se podle žalobkyně v projednávané věci nepoužije.

- 20 EUIPO tyto argumenty zpochybňuje.
- 21 Zprv je nutno uvést, že odvolací senát provedl přezkum každého výrazu tvořícího přihlášenou ochrannou známku, když vycházel z významů vyplývajících ze slovníku *Duden*, v souvislosti s nímž samotná žalobkyně uznává, že jde o nejvýznamnější a nejznámější slovník německého jazyka. Je rovněž nesporné, že žalobkyně nepochybně smysl výrazu „kloster“ uplatněný odvolacím senátem.
- 22 Naproti tomu je třeba odmítnout argument žalobkyně, podle něhož na rozdíl od toho, co uvedl odvolací senát v bodě 17 napadeného rozhodnutí, slovník *Duden* omezuje, pokud jde o alkoholické nápoje, smysl slova „stoff“ pouze na silný alkohol a neodkazuje na pivo a jiné pivovarské výrobky. Žalobkyně Tribunálu nepředložila žádný důkaz pro podporu tohoto tvrzení. Odvolací senát tudíž nepochybil, když měl za to, že na základě uvedeného slovníku slovo „stoff“ označuje alkohol a že jej tak bude vnímat relevantní veřejnost.
- 23 Zadruhé toto posouzení odvolacího senátu nemůže zpochybnit skutečnost, že několik slovníků, internetových stránek a výsledků z vyhledávačů, které zmínila žalobkyně, neuvádí souvislost mezi výrazem „stoff“ a alkoholem. Rovněž tak je bezvýznamné, že tento význam je v německém jazyce málo obvyklý a hovorový. Z judikatury totiž vyplývá, že slovní označení nebude zapsáno, jestliže alespoň jeden z jeho případných významů označuje vlastnost dotčených výrobků nebo služeb [viz rozsudek ze dne 11. května 2017, *Bammer v. EUIPO – mydays (MÄNNERSPIELPLATZ)*, T-372/16, nezveřejněný, EU:T:2017:331, body 18 a 54 a citovaná judikatura].
- 24 Odvolací senát měl tedy právem v bodě 17 napadeného rozhodnutí za to, že relevantní veřejnost bude vnímat přihlášenou ochrannou známku jako popisné označení v rozsahu, v němž průměrní spotřebitelé pochopí, že dotčené výrobky obsahují alkohol pocházející z kláštera nebo vyrobený na takovém místě. Jak odvolací senát uvedl v bodě 26 napadeného rozhodnutí, slovní označení Klosterstoff tedy relevantní veřejnost informuje přímo o druhu a jakosti části uvedených výrobků.
- 25 Zatřetí odvolací senát v bodech 20 a 21 napadeného rozhodnutí zmínil tradici výroby piva a lihovin v kláštorech, pocházející ze středověku. Podle jeho názoru tyto skutečnosti dokládají to, že z hlediska relevantní veřejnosti existuje konkrétní spojitost mezi přihlášenou ochrannou známkou a dotčenými výrobky.
- 26 Podle žalobkyně průměrný spotřebitel takovou tradici nezná. Tato argumentace však nemůže obstát. Nejprve je třeba uvést, že nelze zcela vyloučit, že část široké veřejnosti má široký všeobecný přehled, pokud jde o alkoholické nápoje [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. května 2015, *Granette & Starorežná Distilleries v. OHIM – Bacardi (42 VODKA JEMNÁ VODKA VYRÁBĚNÁ JEDINEČNOU TECHNOLOGIÍ 42 % vol.)*, T-607/13, nezveřejněný, EU:T:2015:292, bod 105]. Dále je všeobecně známo, že spotřebitelé jsou zvyklí vnímat prezentace či názvy klášterů zejména v souvislosti s lihovinami a pivem [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 8. října 2015, *Benediktinerabtei St. Bonifaz v. OHIM – Andechser Molkerei Scheitz (Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455)*, T-78/14, nezveřejněný, EU:T:2015:768, body 27 a 29]. Konečně i za předpokladu, že by přihlášená

ochranná známka nemohla být spojována s touto tradicí, nemůže tato okolnost zpochybnit skutečnost, že relevantní veřejnost při pohledu na dotčené slovní označení pochopí, že jde o odkaz na výrobky obsahující alkohol, který pochází z kláštera nebo je na takovém místě vyroben.

- 27 Kromě toho musí být odmítnut argument žalobkyně, podle něhož průměrní spotřebitelé pocházející z některých členských států, zvláště v jižní a východní Evropě, tuto pivovarskou tradici neznají. Ze samotného znění čl. 7 odst. 2 nařízení č. 207/2009 totiž vyplývá, že čl. 7 odst. 1 tohoto nařízení se použije, i když důvody pro zamítnutí existují pouze v části Unie. V tomto ohledu již Tribunál rozhodl, že uvedenou část Unie může případně představovat jediný členský stát [rozsudek ze dne 27. června 2017, Jiménez Gasalla v. EUIPO (B2B SOLUTIONS), T-685/16, nezveřejněný, EU:T:2017:438, bod 29 a citovaná judikatura].
- 28 Je tedy třeba poznamenat, že odvolací senát správně uvedl, že z hlediska relevantní veřejnosti existuje konkrétní spojitost mezi přihlášenou ochrannou známkou a všemi dotčenými výrobky, a to včetně piva. Není tudíž namístě se vyjadřovat k tvrzení uvedenému v bodě 20 napadeného rozhodnutí, které napadla žalobkyně, podle něhož „znalci piva“ slova „klosterbrauerei“ a „klosterbier“ znají. Tato vytýkaná skutečnost je irelevantní, jelikož i kdyby byla přijata, nezpochybnila by předcházející úvahy.
- 29 Začtvrté žalobkyně uvádí, že přihlášená ochranná známka obsahuje odkaz na určitý výrobek – který není blíže upřesněn jinak než slovem „stoff“, ale evokuje něco podstatného, originálního a osobitého – jenž pochází nebo souvisí s klášterem, avšak přesně neoznačuje nebo nepopisuje tento specifický předmět. Slovní označení Klosterstoff, posuzované jako celek, je tedy podle ní dostatečně fantazijní, ale rovněž vzdálené od obvyklého jazykového užívání relevantní veřejnosti, přičemž jej tato veřejnost nebude vnímat jako označení čistě popisující dotčené výrobky.
- 30 Tento argument není přesvědčivý. V tomto ohledu je třeba připomenout, že ochranná známka tvořená neologismem nebo slovem vytvořeným prvky, z nichž každý popisuje vlastnosti výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, sama popisuje vlastnosti těchto výrobků nebo služeb ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, vyjma případu, kdy existuje viditelný rozdíl mezi neologismem nebo dotčeným slovem a prostým souhrnem složek, ze kterých se skládá. Předpokladem toho je, že z důvodu neobvyklé povahy složeniny vzhledem k uvedeným výrobkům nebo službám vyvolává neologismus nebo dotčené slovo dojem dostatečně vzdálený dojmu vyvolanému prostým sloučením údajů, které poskytují složky, ze kterých se skládá, takže převažuje nad souhrnem uvedených složek [viz rozsudek ze dne 22. června 2005, Metso Paper Automation v. OHIM (PAPERLAB), T-19/04, EU:T:2005:247, bod 27 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 22. května 2008, Radio Regenbogen Hörfunk in Baden v. OHIM (RadioCom), T-254/06, nezveřejněný, EU:T:2008:165, bod 31 a citovaná judikatura].
- 31 Je přitom nutno konstatovat, že dané slovní označení nemá neobvyklou strukturu s ohledem na pravidla německého jazyka, takže jak odvolací senát v podstatě právem uvedl v bodech 17, 23 a 25 napadeného rozhodnutí, bude relevantní veřejnost jasně informovat o tom, že dotčené výrobky obsahují alkohol, který pochází z kláštera nebo je na takovém místě vyroben.
- 32 Odvolací senát tudíž nepochybil, když zápis přihlášené ochranné známky zamítl v souladu s čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 pro „pivo a pivovarské výrobky; míchané nápoje na bázi piva; přípravky pro výrobu nápojů“ náležející do třídy 32 a „alkoholické nápoje s výjimkou piva; lihoviny a likéry, zvláště whisky, brandy, matolinové víno; předem namíchané alkoholické nápoje, s výjimkou nápojů na bázi piva; přípravky pro výrobu alkoholických nápojů“ náležející do třídy 33. Z toho vyplývá, že první žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009

- 33 Žalobkyně v podstatě uvádí, že se odvolací senát dopustil nesprávného posouzení, když měl za to, že přihlášená ochranná známka nemá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 207/2009.
- 34 EUIPO tento argument zpochybňuje.
- 35 Jak vyplývá z čl. 7 odst. 1 nařízení č. 207/2009, je použití jednoho z absolutních důvodů pro zamítnutí dostačující pro to, aby určité označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Evropské unie [rozsudky ze dne 19. září 2002, DKV v. OHIM, C-104/00 P, EU:C:2002:506, bod 29, a ze dne 7. října 2015, Kyr v. OHIM (XΑΑΛΟΥΜΙ a HALLOUMI), T-292/14 a T-293/14, EU:T:2015:752, bod 74].
- 36 Vzhledem k tomu, že pokud jde o dotčené výrobky, z přezkumu prvního žalobního důvodu vyplývá, že označení předložené k zápisu má popisný charakter ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 a tento důvod sám o sobě ospravedlňuje zpochybněné zamítnutí zápisu, není proto každopádně účelné přezkoumávat opodstatněnost žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) uvedeného nařízení (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 13. února 2008, Indorata-Serviços a Gestão v. OHIM, C-212/07 P, nezveřejněné, EU:C:2008:83, bod 28).

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. g) nařízení č. 207/2009

- 37 Žalobkyně uvádí, že na rozdíl od toho, jak rozhodl odvolací senát, přihlášená ochranná známka nemůže klamat relevantní veřejnost, pokud jde o výrobky „nealkoholické nápoje, zejména nealkoholické pivo“ obsažené ve třídě 32. Podle jejího názoru je pro průměrného pozorného spotřebitele zřejmé, že nealkoholické nápoje neobsahují pivo či jiné druhy alkoholu. Kromě toho se důvod pro zamítnutí zápisu vyplývající z klamavosti přihlášené ochranné známky použije pouze tehdy, když je tato ochranná známka klamavá pro všechny výrobky, které označuje.
- 38 EUIPO tyto argumenty zpochybňuje.
- 39 Úvodem je třeba poznamenat, že na základě tohoto žalobního důvodu žalobkyně zamýšlí zpochybnit napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž odvolací senát rozhodl, že je přihlášená ochranná známka klamavá pro výrobky „nealkoholické nápoje, zejména nealkoholické pivo“ obsažené ve třídě 32. Tento důvod se tak odlišuje od prvních dvou žalobních důvodů, v rámci nichž žalobkyně zpochybnila zamítnutí zápisu uvedené ochranné známky, pokud jde o alkoholické nápoje uvedené ve třídách 32 a 33.
- 40 S ohledem na tuto odlišnost se judikatura připomenutá v bodech 35 a 36 výše na tento žalobní důvod nepoužije. Konstatování popisného charakteru slovního označení Klosterstoff, pokud jde o alkoholické nápoje, nemůže Tribunál zprostit přezkumu údajné klamavosti přihlášené ochranné známky v rozsahu, v němž označuje jiný druh výrobku, a sice „nealkoholické nápoje, zejména nealkoholické pivo“.
- 41 Článek 7 odst. 1 písm. g) nařízení č. 207/2009 stanoví, že se do rejstříku nezapíší ochranné známky, které by mohly klamat veřejnost, např. pokud jde o povahu, jakost nebo zeměpisný původ výrobku nebo služby.
- 42 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle ustálené judikatury platí, že případy zamítnutí zápisu uvedené v čl. 7 odst. 1 písm. g) nařízení č. 207/2009 předpokládají, že lze zjistit existenci skutečného klamání nebo dostatečně vážného nebezpečí klamání spotřebitele [v tomto smyslu, pokud jde o čl. 3 odst. 1

písm. g) první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92), jehož znění je totožné se zněním čl. 7 odst. 1 písm. g) nařízení č. 207/2009, viz rozsudky ze dne 4. března 1999, *Conorzio per la tutela del formaggio Gorgonzola*, C-87/97, EU:C:1999:115, bod 41, a ze dne 30. března 2006, *Emanuel*, C-259/04, EU:C:2006:215, bod 47; viz rovněž rozsudek ze dne 8. června 2017, *W. F. Gözze Frottierweberei a Gözze*, C-689/15, EU:C:2017:434, bod 54 a citovaná judikatura, a rozsudek ze dne 5. května 2011, *SIMS – École de ski internationale v. OHIM – SNMSF (esf école du ski français)*, T-41/10, nezveřejněný, EU:T:2011:200, bod 49 a citovaná judikatura].

- 43 V projednávané věci měl odvolací senát v bodech 35 a 36 napadeného rozhodnutí za to, že spatří-li průměrní spotřebitelé slovní označení Klosterstoff na obalu dotčených výrobků, a sice „nealkoholických nápojů, zejména nealkoholického piva“, budou si vzhledem k výskytu slova „stoff“ myslet, že tyto výrobky jsou na bázi alkoholu. Podle jeho názoru z toho vyplývá, že přihlášená ochranná známka je klamavá vzhledem k tomu, že předává jasnou informaci o tom, že dotčené výrobky označené touto ochrannou známkou jsou alkoholickými nápoji, kdežto výrobky „nealkoholické nápoje, zejména nealkoholické pivo“ alkohol neobsahují.
- 44 S ohledem na úvahy rozvinuté v rámci prvního žalobního důvodu je třeba sdílet stanovisko odvolacího senátu, podle něhož průměrní spotřebitelé slovo „stoff“ spojí s alkoholem. Odvolací senát měl tudíž správně za to, že přihlášená ochranná známka představuje klamavé označení, použije-li se v souvislosti s nealkoholickými nápoji.
- 45 Tento závěr nevyvrací skutečnost, že – jak uvádí žalobkyně – na těchto výrobcích je uvedeno složení uvedených nápojů. Přijetí této argumentace by jednak znamenalo, že by klamavost ochranné známky byla pro průměrného spotřebitele odstraněna pouze po přečtení etikety zmiňující přísady těchto nápojů. Na rozdíl od toho, co uvádí žalobkyně, tedy není nikterak zřejmé, že spotřebitelé budou vědět o tom, že tyto nápoje neobsahují alkohol. Jak zdůrazňuje EUIPO, může se totiž stát, že si spotřebitelé tyto výrobky koupí ve spěchu, aniž budou věnovat určitý čas analýze textu uvedeného na obalu. Dále z judikatury vyplývá, že možnost poskytnutá spotřebiteli, aby zkontroloval na etiketě, jaké jsou přísady použité při výrobě nápoje, nebrání sama o sobě tomu, aby ochranná známka označující tyto výrobky byla klamavá [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. listopadu 2009, *Torresan v. OHIM – Klosterbrauerei Weissenohe (CANNABIS)*, T-234/06, EU:T:2009:448, bod 43].
- 46 Konečně nelze přijmout argument žalobkyně, podle něhož se důvod pro vyloučení uvedený v čl. 7 odst. 1 písm. g) nařízení č. 207/2009 použije pouze v případě, kdy je ochranná známka klamavá pro všechny výrobky, které označuje. EUIPO totiž může zamítnout zápis ochranné známky, pokud jde o některé výrobky, které označuje, i když se její klamavost týká pouze uvedených výrobků, a nikoli všech označených výrobků [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. října 2016, *Caffè Nero Group v. EUIPO (CAFFÈ NERO)*, T-37/16, nezveřejněný, EU:T:2016:634, body 53 a 54, a rozsudek ze dne 27. října 2016, *Caffè Nero Group v. EUIPO (CAFFÈ NERO)*, T-29/16, nezveřejněný, EU:T:2016:635, body 48 a 49].
- 47 Z toho vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nedodržení dřívější rozhodovací praxe EUIPO

- 48 Tento důvod je založen na dvou vytýkaných skutečnostech. První vytýkanou skutečností žalobkyně uvádí, že odvolací senát, který odmítl zapsat přihlášenou ochrannou známku, dostatečně neodůvodnil skutečnosti, které ospravedlňují odchýlení se od dřívější rozhodovací praxe EUIPO. Podle jeho názoru přitom EUIPO zapsal celou řadu starších slovních ochranných známek nebo tyto ochranné známky byly předmětem národních a mezinárodních zápisů týkajících se výrobků, které náležejí do tříd 32 a 33, třebaže obsahují prvek „stoff“. Druhá vytýkaná skutečnost, která byla uplatněna poprvé až před Tribunálem, vychází z nesprávného právního posouzení odvolacího senátu v tom smyslu, že EUIPO

zapsal celou řadu starších slovních ochranných známek nebo tyto ochranné známky byly předmětem německých a mezinárodních zápisů týkajících se výrobků, které náležejí do tříd 32 a 33, třebaže obsahují prvek „kloster“.

- 49 EUIPO tyto argumenty zpochybňuje.
- 50 Pokud jde o první vytýkanou skutečnost, je třeba připomenout, že podle čl. 75 první věty nařízení č. 207/2009 (později čl. 94 první věta nařízení 2017/1001) musí být rozhodnutí EUIPO odůvodněna. Podle judikatury má tato povinnost tentýž rozsah jako povinnost zakotvená v článku 296 SFEU a jejím cílem je umožnit jednak zúčastněným osobám seznámit se za účelem obrany jejich práv s důvody, pro které bylo opatření přijato, a jednak unijnímu soudu vykonat svůj přezkum legality rozhodnutí [viz rozsudek ze dne 28. dubna 2004, *Sunrider v. OHIM – Vitakraft-Werke Wührmann a Friesland Brands (VITATASTE a METABALANCE 44)*, T-124/02 a T-156/02, EU:T:2004:116, body 72 a 73 a citovaná judikatura].
- 51 Je třeba rovněž připomenout, že rozhodnutí o zápisu označení jako ochranné známky Evropské unie, která odvolací senáty EUIPO přijímají na základě nařízení č. 207/2009, jsou přijímána v rámci přesně stanovené pravomoci, a nikoli v rámci diskreční pravomoci. Legalita těchto rozhodnutí musí být tudíž posuzována výlučně na základě tohoto nařízení, jak je vykládáno unijním soudem, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe EUIPO [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 26. dubna 2007, *Alcon v. OHIM*, C-412/05 P, EU:C:2007:252, bod 65; rozsudek ze dne 2. května 2012, *UniversalPHOLED*, T-435/11, nezveřejněný, EU:T:2012:210, bod 37, a rozsudek ze dne 8. května 2012, *Mizuno v. OHIM – Golfino (G)*, T-101/11, nezveřejněný, EU:T:2012:223, bod 77 a citovaná judikatura]. Navíc bylo rozhodnuto, že ačkoli s ohledem na zásady rovného zacházení a řádné správy musí EUIPO zohlednit již přijatá rozhodnutí a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je, či není třeba rozhodnout v tomtéž smyslu, musí být uplatnění těchto zásad v souladu s dodržováním zásady legality [viz rozsudek ze dne 21. ledna 2015, *Sabores de Navarra v. OHIM – Frutas Solano (KIT, EL SABOR DE NAVARRA)*, T-46/13, nezveřejněný, EU:T:2015:39, bod 47 a citovaná judikatura].
- 52 Kromě toho je režim ochranných známek Evropské unie autonomním systémem, který se skládá ze souboru pravidel a sleduje jemu vlastní cíle, přičemž jeho použití je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému. Způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Evropské unie musí být tedy posuzována pouze na základě relevantní právní úpravy. EUIPO a případně unijní soud nejsou vázány rozhodnutími vydanými na úrovni členských států, případně třetích zemí, i když je zohlednit mohou, a žádné ustanovení nařízení č. 207/2009 neukládá EUIPO nebo, na základě žaloby, Tribunálu, povinnost, aby dospěly ke stejným výsledkům, ke kterým dospěly vnitrostátní správní orgány nebo soudy v podobné situaci [viz rozsudek ze dne 15. července 2015, *Australian Gold v. OHIM – Effect Management & Holding (HOT)*, T-611/13, EU:T:2015:492, bod 60 a citovaná judikatura].
- 53 V projednávané věci měl odvolací senát v bodě 38 napadeného rozhodnutí za to, že ochranné známky Evropské unie uplatněné žalobkyní, používající výraz „stoff“, posouzení průzkumového referenta nezpochybňují. Odvolací senát kromě toho v tomtéž bodě uvedl, že uvedené ochranné známky nejsou srovnatelnými označeními, jelikož sice obsahují prvek „stoff“, ale jako část jiných výrazů. Pokud jde o ochranné známky zapsané do německého rejstříku nebo do mezinárodního rejstříku, které rovněž obsahují slovo „stoff“, odvolací senát v bodě 39 napadeného rozhodnutí uvedl, že tyto zápisy nejsou předmětem řízení, které u něj probíhá, a že nemění jeho závěr, co se týče zápisné nezpůsobilosti přihlášené ochranné známky.
- 54 Na rozdíl od toho, co uvádí žalobkyně, je nutno konstatovat, že toto odůvodnění je dostačující.
- 55 Pokud jde o druhou vytýkanou skutečnost, EUIPO uvádí, že písemnosti uvedené v příloze K 13 žaloby jsou nepřípustné, neboť byly předloženy poprvé až před Tribunálem.

- 56 Tato příloha spočívá ve výňatku z německé internetové stránky polymark pocházejícího ze dne 23. listopadu 2016. Tento výňatek obsahuje sedm slovních ochranných známek obsahujících prvek „kloster“, které byly zapsány jako ochranné známky Evropské unie nebo jako německé ochranné známky, anebo byly předmětem mezinárodního zápisu s rozšířením ochrany na Unii.
- 57 Tyto dokumenty, i když byly poprvé předloženy až před Tribunálem, nejsou důkazy jako takovými ve smyslu zejména článku 85 jednacího řádu Tribunálu, ale týkají se rozhodovací praxe EUIPO, jakož i jiných vnitrostátních a mezinárodních orgánů, na kterou účastník řízení může odkazovat, i když je uvedena praxe pozdější než řízení před EUIPO [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. listopadu 2005, Sadas v. OHIM – LTJ Diffusion (ARTHUR ET FELICIE), T-346/04, EU:T:2005:420, bod 20; rozsudek ze dne 18. listopadu 2014, Repsol v. OHIM – Adell Argiles (ELECTROLINERA), T-308/13, nezveřejněný, EU:T:2014:965, bod 20, a ze dne 24. listopadu 2016, CG v. EUIPO – Perry Ellis International Group (P PRO PLAYER), T-349/15, nezveřejněný, EU:T:2016:677, body 18 a 19]. Námitku nepřipustnosti je tedy třeba zamítnout.
- 58 Podle judikatury citované v bodech 51 a 52 výše je však třeba vytykanou skutečnost uplatněnou žalobkyní zamítnout. Jak bylo konkrétně uvedeno v bodech 32 a 44 výše, odvolací senát měl právem za to, že přihlášená ochranná známka je jednak popisná s ohledem na výrobky „pivo a pivovarské výrobky; míchané nápoje na bázi piva; přípravky pro výrobu nápojů“ náležející do třídy 32 a „alkoholické nápoje s výjimkou piva; lihoviny a likéry, zvláště whisky, brandy, matolinové víno; předem namíchané alkoholické nápoje, s výjimkou nápojů na bázi piva; přípravky pro výrobu alkoholických nápojů“ náležející do třídy 33 (viz bod 32 výše), a jednak by mohla klamat veřejnost, jestliže se použije v souvislosti s nealkoholickými nápoji (viz bod 44 výše), takže žalobkyně nemůže účelně uplatňovat starší rozhodnutí EUIPO za účelem vyvrácení tohoto závěru [v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. ledna 2015, KIT, EL SABOR DE NAVARRA, T-46/13, nezveřejněný, EU:T:2015:39, bod 47 a citovaná judikatura]. Okolnost, že ochranné známky obsahující prvek „kloster“ byly dříve zapsány, neumožňuje zpochybnit popisný charakter a klamavost přihlášené ochranné známky.
- 59 S ohledem na všechny tyto úvahy je třeba čtvrtý žalobní důvod zamítnout, a tudíž je třeba zamítnout i žalobu v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 60 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že EUIPO požadoval náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posleďně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Alpirsbacher Klosterbräu Glauner GmbH & Co. KG se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gervasoni

Kowalik-BańczykMac

Mac Eochaidh

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 26. října 2017.

Podpisy.